

„VELKÝ RESET“ KTERÝ UŽ ZAČAL A VELKÉ PROBUZENÍ KTERÉ PŘÁVĚ PŘICHÁZÍ

- CZ24 News | 8. března 2021

V roce 2020 ohlásil na Davovském fóru jeho zakladatel Klaus Schwab a princ Charles z Walesu nový kurz pro lidstvo – „Velký reset“.

Plán, který ohlásil princ z Walesu, má pět bodů:

1. Podchycení představivosti lidstva.
2. Hospodářské oživení po pandemii COVID-19, které by přivedlo k počátku „udržitelného rozvoje“.
3. Přejít k ekonomice bez ropy na globální úrovni.
4. Věda, technologie a inovace musí dostat nový impuls pro rozvoj.
5. Je nutné změnit strukturu investic. Měl by se zvýšit podíl zelených investic.

Ve skutečnosti se tento program stal ideologií globální liberální elity. Joe Biden a jeho administrativa přišli do Bílého domu pod těmito slogany.

Pokud se vzdáme humanistické rétoriky a důrazu na ekologii (která je koníčkem prince Charlese), pak se program nové fáze globalizace a akční plán mezinárodní elity v bidenské éře scvrkávají na následující.

1. Je nutné zcela podřídit vědomí lidstva myšlenkám liberálních globalistů. Toho je už téměř dosaženo jejich úplnou kontrolou nad médii, sociálními sítěmi, vzděláváním, kulturou, uměním, kde

jsou stanovovány nové zákony – genderová politika, glorifikace menšin – sexuálních, etnických, biologických a povyšování tělesné ošklivosti do ideálu krásy a harmonie. Zároveň jsou démonizovány národní státy a jejich nadnárodní struktury jsou naopak všemožně vychvalovány.

2. „Udržitelný rozvoj“ (projekt Římského klubu) předpokládá snížení počtu obyvatel planety (protože dle globalistů byly dosaženy hranice růstu). Odtud tedy souvislost s pandemií COVID-19, stejně jako varování WHO o pravděpodobnosti nových pandemií.

3. Odmítnutí nafty má za cíl zasadit ránu ekonomice Ruska, řadě islámských zemí a zemím Latinské Ameriky (především Venezuele), které jsou baštou multipolárního světového řádu. USA použily stejnou taktiku i v posledním období existence SSSR; uměle snížily cenu ropy.

4. „Technologický rozvoj“ znamená další digitalizaci se zavedením úplné kontroly a dohledu nad občany, přenosem řady funkcí do „silné umělé inteligence“, zrychlením zavádění technologií bioinženýrství, masovou výrobou robotů, podporou projektů na genetická mutace a křížení druhů (stejně jako „křížení“ lidí a strojů – transhumanismus).

5. Je nutné pokračovat a urychlit deindustrializaci ekonomiky, přesouvat nahromaděné finanční bubliny do vágní a neprůhledné sféry „ekologické produkce“ s paralelní monetizací samotného prostředí a jeho transformace na kapitál.

Globalisté zároveň věří, že příchod demokratů do Bílého domu a démonizace Trumpa a konzervativců, kteří ho podporovali, vytvářejí ideální podmínky pro nové kolo globalizace a provádění tohoto programu. V posledních desetiletích navíc globalizace evidentně začala pokulhávat a alternativní multipolární řád založený na vzestupu nezávislých civilizací – ruské, čínské, islámské atd. – se postupně změnil v nevratnou realitu. Globalisté proto prostě nemají historicky čas: buď teď, nebo nikdy.

Toto je jejich „Velký reset“. A on už začal.

Stručná historie liberalismu

Podíváme-li se na hlavní fáze formování liberální ideologie, pochopíme, že „velký reset“ není něco náhodného a přechodného. Globalizace je logickým výsledkem světových dějin, jak tomu rozumí liberální myšlení.

Liberalismus je ideologie, která upřednostňuje osvobození jednotlivce od všech forem kolektivní identity.

Začalo to protestantskou reformací a odstraněním dřívějších vrstev společnosti. V důsledku toho vznikla buržoazní společnost, ve které si byli všichni rovni – ovšem pouze teoreticky a z hlediska počátečních příležitostí. Ale v očích liberálů to byl velký pokrok.

Na troskách evropské středověké říše a moci papeže vznikly moderní národní státy – opět s jednotlivci (pouze ve formě států) osvobodili od kolektivní identity (katolické a imperiální). Tím však liberální pokrok nekončil.

Filozofové Locke a Kant popsali projekt „občanské společnosti“, v němž měly být zrušeny národní státy. Jednotlivci by se teoreticky mohli obejít bez nich. Tak vznikla filozofie kosmopolitismu, která implikuje zrušení národních států a (jako ideál) vytvoření světové vlády. To byl zrod globalismu – i když teoreticky.

Adam Smith formuloval základy liberalismu v ekonomii a poukázal na mezinárodní povahu trhu. Vývoj kapitalismu v této liberální teorii předpokládal postupné ochabování států a nakonec úplné nahrazení politiky ekonomik, tedy trhem.

V 19. století se objevila kritická teorie marxismu, která se postavila proti liberálnímu individualismu s teorií tříd. Myšlenka pokroku zde byla viděna jinak. Ačkoli marxisté souhlasili také s nutností odumírání států (internacionalismus).

Ve dvacátém století se zrodily ideologie extrémního nacionalismu (fašismu), které zpochybnily liberalismus i komunismus. Do popředí postavili princip národa (stát pro fašisty či nacisty – národní socialisty).

Porážka fašismu v roce 1945 tuto ideologii vyřadila z agendy a obraz budoucnosti byl sporný jak pro liberály, tak i pro komunisty. To byl ideologický význam studené války.

V roce 1991 konečně zvítězil liberální Západ. SSSR se zhroutil a komunistická Čína se vydala cestou vývoje trhu.

Tehdy byl vyhlášen „konec dějin“, tedy konečné vítězství liberalismu.

Při bližším zkoumání se však ukázalo, že liberálové dosud nezrušili dva hlavní typy kolektivní identity – sexuální (gender) a vlastní lidskou identitu. To znamená, že liberálnímu pokroku bránily nové překážky. Proto se genderová politika dostala do popředí od 90. let 20. století. Jejím významem není jen tolerance k perverzím a radikálnímu feminismu, obnovení rovnosti žen a mužů. Pohlaví by se podle liberálních progresivistů mělo stát věcí individuální volby – jako náboženství, profese, národnost atd. Jinak se „pokrok“ zpomalí. Z tohoto důvodu transsexuálové a homosexuální páry jsou ve správě Bidena. Tyto normy politické korektnosti jsou výrazem vítězství nad konzervativním obratem, který se za Trumpa téměř stal.

Nyní je tak vlastně demokracie absurdně definována jako MOC MENŠIN namířená proti VĚTŠINĚ (označované záměrně jako „kriminální“ většina, která si pod vlivem populistických nálad, může vybrat Trumpa, Putina nebo ... Hitlera). Trump se zoufale snažil bránit staré chápání demokracie, ale byl svržen. Spolu s ním jsou rušeny stejně jako on všechny ostatní postavy, hnutí a celé země stojící v cestě „Velkému resetu“ – poslední fázi pohybu liberalismu k jeho historickému vítězství.

A posledním úkolem, který čeká liberály, je „zrušení lidstva“ – politika posthumanismu. Osvobození od kolektivní identity vyžaduje zrušení rodu a druhu. Liberální futurologové již chválí nové možnosti posthumanoidů – fúze se strojem výrazně zvýší sílu těla, paměť a zостří pocity; genetické inženýrství pomůže ukončit nemoc; paměť může být uložena na cloudovém serveru; lidstvo se bude moci spojit se strojem a dosáhnout nesmrtelnosti.

Velký reset je přesně triumfem liberální ideologie v nejvyšší fázi, ve fázi globalizace.

A všichni, kdo s takovou agendou nesouhlasí, jsou prohlášeni za „nepřátele otevřené společnosti“. Jsou nuceni, aby se dobrovolně vzdali. Jinak se na ně vrhne celý „pokrokový svět“ – s neomezenými financemi, vojensko-technickým potenciálem a nevyčerpatelnou schopností ovládat „představitelství lidstva“.

„Velký reset“ je tedy posledním akordem lidského pokroku, jak ho chápe liberální myšlení. Nyní bude celé lidstvo svobodné – svobodné být liberály.

Je však třeba poznamenat, že zároveň není svobodné nebýt liberály. Pokud je někde zaznamenán „neliberální“ nebo „nedostatečný“ liberál, automaticky se spustí represivní systém.

Velké probuzení

Během zuřivé volební kampaně ve Spojených státech využili Bidenovi příznivci – stoupenci „Velkého resetu“ – všechny prostředky, včetně těch zakázaných, proti jejich oponentovi Trumpovi. Nepohrdli ani uplatněním metodologie „barevných revolucí“, které byly dříve exportovány, ve Spojených státech. Tento druh odhodlání za hranou k faulu hovoří o tom, jak vysoké jsou sázky. Globalisté si dobře uvědomují, že pokud se jejich porážky a neúspěchy budou stále hromadit, celá pětisetletá historie liberalismu se zhroutí. Multipolární svět – ke kterému sám Trump intuitivně tíhl a přímo kritizoval globalizaci – nenechal liberálům jinou šanci. Proto odhodili masky, vzdali se principů „staré demokracie“ a protlačili Bidena do Bílého domu bez ohledu na slušnost, postupy nebo pravidla.

Příznivci Trumpa chápali od své první volební kampaně, s jakou mocnou a maniackou silou mají co do činění. Demokraté, vedeni logikou globalismu, byli připraveni obětovat tradiční americké instituce i samotnou demokracii. A Trumpisté na to od roku 2016 upozorňovali.

Pro obyčejné občany je samozřejmě těžké pochopit celé zlověstné pozadí liberální ideologie, důsledně a vědomě vedoucí ke zničení lidstva, k jeho „překonání“. Je těžké tomu uvěřit, natož se dobrat pravdy. Zejména ti, kteří byli sami vychováni pod vlivem liberální demokracie, v kapitalistickém systému a pod hlubokým vlivem globalistické kultury. A přesto došlo k prozření.

Tak se zrodila teze „Velkého probuzení“. Tento slogan navrhli příznivci Trumpa, kteří se stali prvními oběťmi nové nastávající liberální totality. Jejich iniciativy byly okamžitě cenzurovány, jejich účty na sociálních médiích byly zlikvidovány, dokonce i zmínky o nich byly vymazány ze systémů technologických gigantů – Twitter, Youtube, Google, Facebook.

Zpočátku se to týkalo pouze nejtvrďších odpůrců globalistů a příznivců Trumpa. Jak se však předvolební kampaň rozhořela, oběťmi se stávaly stále širší okruhy lidí. Až nakonec globalisté aplikovali své metody na prezidenta Spojených států Donalda Trumpa.

To byl okamžik „Velkého probuzení“. Pravou podstatu globalistů si nyní osobně uvědomili nejen nejcitlivější a nejnesmiřitelnější, ale také obrovské vrstvy americké společnosti.

Ti, kdo hlasovali pro Trumpa, jsou v nastolené liberální diktatuře téměř srovnáváni s „fašisty“. Takto fungují zákony „Velkého resetu“: kdo není s námi, je „fašista“ ! A s „fašistou“ je možné a dokonce nutné jednat co nejkrutěji. A tentokrát poznali na vlastní kůži chování globalistů nejen skuteční konzervativci, kteří vždy měli ideologické nároky na liberály, ale i samotní liberálové, obyčejní američtí občané, kteří se však podle nových kritérií „liberálního pokroku“ nestihli reorganizovat do této kategorie. Dosud si neuvědomili, že svoboda jsou svobody menšin a parametry této svobody – tedy to, co lze říci a udělat a co kategoricky nelze udělat (normy politické korektnosti) – jsou přísně stanoveny liberálními elitami .

„Velké probuzení“ je poznání, že moderní liberalismus ve fázi globalizace se změnil ve skutečnou diktaturu, stal se totalitní ideologií, která odmítá – stejně jako jakýkoli totalitarismus – právo mít jakýkoli úhel pohledu odlišný od dominantního.

Je to velmi podobné začátku nové občanské války ve Spojených státech. Ale tentokrát jsou její tábory jiné: příznivci „Velkého probuzení“ oproti příznivcům „Velkého resetu“.

Na pokraji velké konfrontace

USA jsou přední světovou mocností. To, co se tam děje, se týká celého lidstva. Vítězství Joe Bidena a architektů, kteří za ním stojí a také za „Velkým resetem“, znamená, že svět vstoupil do nové fáze. Globalisté jsou odhodláni dotáhnout do konce to, v čem v posledních dvou desetiletích neustále selhávali. Nejprve 11. září, pak Putin, pak Čína za Si Ťin-pchinga, pak Írán, pak Turecko, pak Trump. A pokud selhání budou pokračovat, tak globalizaci hrozí, že se zhroutí. „Velký restart“ – nyní nebo nikdy.

A mnoho elit orientovaných na liberalismus v různých zemích – jak Západu, tak Východu (samozřejmě včetně Ruska) – bude mobilizováno globalismem, aby se aktivně podílely na projektu „Great Reset“. To znamená, že proti zastáncům multipolarity, svrchovanosti a polycentrického světového řádu se současně otevírá jak vnější tak i vnitřní fronta. Vnější tlak začíná „demokratickým“ Washingtonem a jím ovládaným NATO a vnitřní fronta probíhá sabotáží páté kolony a liberálních elit ve správních strukturách států.

K tomu je třeba přidat začátek řady operací změny režimu, novou vlnu „barevných revolucí“ a manipulaci s regionálními konflikty. Celý setrvačnický celosvětový sabotážní tým, kteří se nepostavili na stranu „Velkého resetu“, bude nyní pracovat na plný výkon.

Je zřejmé, že místo Ruska – přinejmenším Putinova Ruska, tedy ruský svrchovaný, nezávislý a svobodný stát je v řadách „Velkého probuzení“.

Aby se to stalo nezvratným faktem, je třeba vyvinout poslední úsilí. Rusko se napůl probudilo před 20 lety. Byl to začátek obtížného, ale obecně úspěšného (i když zdoluhavého) návratu Ruska do historie jako subjektu světové politiky a ne jejího objektu (jako v 90. letech 20. století). Prostor pro kompromis s globalisty je však zcela vyčerpán. Máme jen jednu cestu ven – úplně se probudit a nejen se aktivně podílet na „Velkém probuzení“, ale – což by bylo žádoucí a hodné rozsahu historie Ruska a jejího ducha – vést ji.

Autor: Jiří Pokorný

Zdroj: <http://www.nwoo.org/>